

МОЛОДІЖНИЙ КОМСОМ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

СУБОТА

19 КВІТНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

МАЛА ВІСКА

Закінчилось навчання в системі комсомольської політосвіти району. На останній, Ленінський урок з'явилися в повному складі комсомольські первинні організації пухрокомбінату, райспоживспілки, автобази та інших підприємств і установ міста.

Кращими комсомольцями поповнюються ряди районної партійної організації. Цими днями відбулися збори на комбінаті по

Хроніка
КОМСОМЛЬСЬКОГО
Життя

бутового обслуговування. Комсомольці дали рекомендацію для вступу кандидатом у члени КПРС кращій швачні комбінату, секретарю комсомольської організації Людмилі Перебийніс.

Проходять звіти і збори в шкільних комсомольських організаціях. Перед зборами комсомольці проводять трудові десанти по збору металолому у фонд солідарності з молоддю героїчного В'єтнаму. Такий десант відбувся у Розсохуватській восьмирічній школі. Зібрано понад тону металу.

КІРОВОГРАД

В комітеті комсомолу Агрегатного заводу відбулася зустріч з секретарем комсомольської організації Ногінського заводу паливної апаратури (Московська область) В. А. Клименком. Він прийшов у складі заводської делегації для підведення підсумків змагання, яке закінчується рік тому між обома підприємствами. Гість розповів про справи ногінських комсомольців, поділився враженнями від зустрічей з молодими кіровоградцями.

Вже стало традицією в переддень 22 квітня проводити урочистий прийом до комсомолу.

Цього разу щасливими виявилися робітники Галина Ярошенко і Юрій Зборин, учні Валерій Показєв і Люда Паладо та їх 292 ровесники.

Урочистий прийом Кіровоградський міський ЛКСМУ влаштував у Жовтєвому залі краєзнавчого музею. На ньому були присутні вестари партії і комсомолу О. О. Башакин та П. В. Сидяк.

Заклики ЦК КПРС до 1 Травня 1969 року

1. Хай живе 1 Травня — День міжнародної солідарності трудящих у боротьбі проти імперіалізму, за мир, демократію і соціалізм!
2. Пролетарі всіх країн, єднатесь!
3. Хай живе марксизм-ленінізм — вічно живе інтернаціональне вчення, провідна зірка трудящих усіх країн в боротьбі за перемогу соціалізму і комунізму!
4. Хай живе у віках ім'я геніального продвувача революційного вчення Маркса і Енгельса, засновника Комуністичної партії, керівника першої в світі соціалістичної держави робітників і селян — Володимира Ілліча Леніна!
5. Слава великому радянському народові — доблесному будівникові комунізму, мужньому борцеві за свободу, мир і щастя трудящих!
6. Хай живе героїчний робітничий клас Країни Рад — передова і провідна творча сила в боротьбі за побудову комунізму в СРСР!
7. Хай живе героїчне колгоспне селянство — активний будівник комунізму!
8. Хай міцніє і процвітає союз робітничого класу і колгоспного селянства — нерушима основа Радянської соціалістичної держави!
9. Хай живе радянська народна інтелігенція — активний учасник будівництва комуністичного суспільства!

10. Хай вічно живе і процвітає братерська дружба і непорушна єдність народів СРСР!
11. Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу, яка влевнено веде радянський народ по ленінському шляху до перемоги комунізму!
12. Трудящі Радянського Союзу! Тісніше згуртовуйтесь під ленінським прапором Комуністичної партії!
Хай живе велике й непорушне єднання партії і народу!
13. Хай живуть Ради депутатів трудящих — справді народні органи влади!
Хай розвивається і міцніє радянська соціалістична демократія, зростає активність трудящих в управлінні справами країни!
14. Хай живуть радянські профспілки — школа управління і господарювання, школа комунізму!
15. Хай живуть радянські жінки — активні будівниці комуністичного суспільства!
16. Хай живе Ленінський комсомол — вірний помічник і резерв Комуністичної партії, передовий загін молодих будівників комунізму!
17. Радянські воїни! Добивайтеся нових успіхів у бойовій і політичній підготовці, будьте пильними і завжди готовими відбити будь-яку агресію імперіалістів.

Хай живуть героїчні Збройні Сили Радянського Союзу!
18. Слава доблесним радянським прикордонникам, які мужньо охороняють священні рубежі нашої Батьківщини!
19. Трудящі Радянського Союзу! Вище політичну пильність! На підступи ворогів соціалізму і миру відповімо зміцненням згуртованості, дисципліни й організованості!
20. Трудящі Радянського Союзу! Вище прапор соціалістичного змагання за достоносе виконання п'ятирічки, за гідну зустріч сторіччя з дня народження Леніна!
21. Слава ударникам і колективам комуністичної праці!
Слава передовикам і новаторам виробництва!
22. Трудящі Радянського Союзу! Боріться за якнайшвидше впровадження у виробництво досягнень науки і техніки! Наполегливо оволодівайте сучасними науково-технічними знаннями!
23. Робітники і робітничі, інженери і техніки! Всіляко підвищуйте ефективність виробництва! Боріться за краще використання виробничих фондів, сировини і матеріалів, за скорочення строків освоєння проектних потужностей!

(Закінчення на 2-й стор.)

Новини

ІДУТЬ НА ЕКЗАМЕН

Перший квартал цього року був результативним для працівників ДСКТБ. Виготовлено більш як 150 машин удосконалених конструкцій. Вони завдячують своєму народженню інженерам-конструкторам, у тому числі й комсомольцям Золі Білоус, Сашкові Греку, Віктору Зозулі та іншим.

Найближчими днями поїдуть молоді спеціалісти туди, де будуть проходити випробування наші сім'яки: на Кубань, у Кавказіау, Середню Азію.

Ю. КУРЗОВ, інженер-конструктор державного спеціального конструкторського бюро повітряних машин.

ЩЕ ОДИН 9-ПОВЕРХОВИЙ

Новий дев'ятиповерховий будинок споруджується в Кіровограді на вулиці Уфійській. Зводять його будівельники управління № 3 тресту «Кіровоградпромбуд».

В будинку 48 квартир. На першому поверсі розмістяться магазин.

С. ДЯЧЕНКО, майстер БУ-3 тресту «Кіровоградпромбуд».

КВІТНЕВІ АКОРДИ

Закінчилася третя обласна декада хорового співу, присвячена 100-річчю від дня народження В. І. Леніна. На сценах обласного центру показали майстерність п'ятдесят колективів.

Великим успіхом у глядачів користувалися Олено-Косогорівська хор-лялка Кіровоградського району, хори Сабліно-Знам'янського цукрового заводу та педінституту імені О. С. Пушкіна.

Вдало дебютував новий хоровий колектив Кіровоградського заводу «УкрСільгосптехніки».

Л. ШЕВЧЕНКО, методист по хору обласного Будинку художньої самодіяльності.

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КПРС, РАДІ МІНІСТРІВ СРСР І ВЦРПС

12 квітня 1969 року відбувся Всесоюзний суботник, присвячений 50-річчю перших комуністичних суботників у нашій країні. В трудовій ініціативі вільного народу В. І. Ленін прозорливо побачив Великий почин, живі паростки комунізму.

Всесоюзний ювілейний суботник, який пройшов під знаком підготовки до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, продемонстрував непохитну вірність трудящих нашої країни революційним традиціям, високу свідомість громадського обов'язку, переможну ходу комуністичної праці. Всенародний суботник, в якому взяло участь майже все працездатне населення нашої великої країни, вилився в радісне трудове свято, ознаменоване великими виробничими досягненнями, значним вкладом у виконання п'ятирічного плану.

Центральний Комітет КПРС, Рада Міні-

стрів СРСР і ВЦРПС високо оцінюють патріотизм робітників, колгоспників, інженерно-технічних працівників і службовців, воїнів Радянської Армії та Флоту, ветеранів праці, радянських жінок, молоді, які взяли активну участь у ювілейному суботнику, і висловлюють їм сердечну подяку за комуністичну працю на благо Батьківщини.

Центральний Комітет КПРС і Радянський уряд прийняли рішення: кошти, одержані в результаті безоплатної праці на суботнику, спрямувати на будівництво в Москві великого онкологічного наукового центру для всебічного вивчення і розробки проблем запобігання та лікування ракових захворювань, а також на створення науково-дослідного комплексу з питань розвитку сільського господарства Сибіру і Далекого Сходу.

НАВКОЛО ПЛАНЕТИ

ПЛЕНУМ ЦК КПЧ

ПРАГА, 18 квітня. (ТАРС). Агентство ЧТК передає: Учора в другій половині дня у Празькому граді відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Чехословаччини. На засіданні головував член Президії ЦК КПЧ, Голова уряду ЧССР тов. О. Чернік.

Першим на засіданні в деяких інстанціях організаційної роботи Центрального Комітету виступив тов. О. Дубчек. Він висловив

свою пропозицію про організаційні зміни у виконавчих органах ЦК КПЧ. Вони були обговорені перед Пленумом у Президії ЦК партії. О. Дубчек попросив увільнити його від обов'язків першого секретаря ЦК КПЧ.

На пропозицію тов. Дубчека Пленум обрав новим першим секретарем Центрального Комітету Комуністичної партії Чехословаччини тов. Густава Гусака.

ІДУТЬ ЛЕНІНСЬКІ УРОКИ

СОФІЯ. Болгарська преса приділяє велику увагу наступному святкуванню 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Газети і журнали публікують різноманітні матеріали, статті і дослідження, присвячені великому вождю революції.

Газета болгарських комсомольців «Народна младеж» на своїх сторінках вирішила регулярно публікувати «Ленінські уроки». Перший «Ленінський урок» був присвячений темі: Соціалістична революція і світовий революційний процес.

(ТАРС).

1969 рік — ювілейний рік для болгарського народу: минає чверть століття з дня звільнення від фашистського рабства. Невізнано змінилася країна за час народної влади. У перших рядах будівників нового життя йде молодь. Сьогоднішню Болгарію важко уявити без її комсомольської молодості. Повсюди, де кипить творча праця, де народжується і утверджується нове, де будується соціалістичне життя, — комсомольці, молодь.

Заклики ЦК КПРС до 1 Травня 1969 року

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

24. Трудячі Радянського Союзу! Неухильно підвищуйте продуктивність праці — найважливіше, найголовніше для перемоги комунізму! Боріться за повне використання кожної робочої хвилини!

25. Працівники народного господарства! Наполегливо підвищуйте технічний рівень виробництва! Здійснюйте комплексну механізацію і автоматизацію! Всіляко поліпшуйте якість продукції, добивайтеся зниження її собівартості!

26. Трудячі Радянського Союзу! Боріться за комуністичне ставлення до праці і суспільної власності, за економію і ощадливість!

27. Колгоспники, працівники радгоспів, спеціалісти сільського господарства! Боріться за успішне виконання завдань п'ятиріччя! Підвищуйте продуктивність праці, знижуйте собівартість продукції землеробства і тваринництва!

28. Трудівники сільського господарства! Боріться за високу якість весняно-польових робіт, всіляко збільшуйте виробництво зерна, м'яса, молока та інших сільськогосподарських продуктів!

29. Працівники сільського і водного господарства! Активніше перетворюйте в життя програму меліорації земель, хімізації і комплексної механізації сільського господарства!

30. Робітники і колгоспники, спеціалісти промисловості і сільського господарства! Підвищуйте культуру виробництва, ширше впроваджуйте наукову організацію праці і передовий досвід!

31. Радянські вчені, конструктори, інженери і техніки! Активно боріться за прискорення темпів науково-технічного прогресу!

32. Працівники торгівлі і побутового обслуговування! Всіляко підвищуйте культуру обслуговування населення, повніше і краще задовольняйте запити радянських людей!

33. Діяти літератури і мистецтва, працівники культури! Високо несіть прапор партійності, народності, ідейності радянського мистецтва, вдосконалюйте свою художню майстерність, віддавайте усі сили і здібності політичному, моральному, естетичному вихованню будівників комунізму!

34. Працівники освіти! Всіляко вдосконалюйте народну освіту! Беріть активнішу участь у комуністичному вихованні трудящих!

35. Працівники охорони здоров'я і фізичної культури! Вдосконалюйте медичне обслуговування населення! Розвивайте масовий фізкультурний рух у країні!

36. Комуністи! Будьте умілими вихователями і організаторами мас у боротьбі за втілення в життя рішень XXIII з'їзду КПРС, за дострокове виконання п'ятирічного плану!

37. Юнаки і дівчата! Наполегливо оволодівайте марксистсько-ленінською теорією, висотами науки і техніки! Будьте вірними революційним ідеалам, активними учасниками будівництва комунізму!

38. Піонери і школярі! Палко любіть Радянську Батьківщину, добре вчіться, поважайте працю! Готуйтеся стати активними борцями за справу Леніна, за комунізм!

39. Братерський привіт комуністичним і робітничим партіям — бойовому марксистсько-ленінському авангардові робітничого класу і всіх трудящих, стійким борцям проти імперіалізму, за утвердження на землі світлої мрії людства — комунізму!

40. Хай міцніє єдність і згуртованість комуністів усього світу на основі марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму!

41. Хай живе єдність і згуртованість усіх прогресивних сил у боротьбі проти імперіалістичної політики агресії, насильства і війни!

42. Братерський привіт народам соціалістичних країн! Хай розвивається і міцніє світова соціалістична система — торжество великої справи Жовтня, історичне завойовання міжнародного робітничого класу!

43. Трудячі соціалістичних країн! Боріться за зміцнення дружби і єдності, за дальший розвиток братерських відносин між соціалістичними державами! Будьте пильними до підступів ворогів соціалізму!

Вище прапор пролетарського інтернаціоналізму!

44. Братерський привіт робітничому класові капіталістичних країн, який самовіддано бореться проти монополістичного капіталу, за політичні і соціально-економічні права трудящих, за торжество соціалістичних ідеалів!

45. Хай живе і міцніє союз сил соціалізму і національно-визвольного руху — запорука успіху в боротьбі народів проти імперіалізму, за національну незалежність, свободу, демократію і соціалізм!

46. Палкий привіт народам молодих національних держав, які борються проти імперіалізму, за зміцнення незалежності, за прогресивний шлях соціального розвитку!

47. Палкий привіт народам колоніальних і залежних країн, які борються проти імперіалізму й расизму, за свою свободу і національну незалежність!

48. Братерський привіт мужнім борцям проти капіталістичного і колоніального рабства, за свободу народів, за соціалізм, які змагаються в тюрмах і фашистських катівнях!

49. Братерський привіт мужньому в'єтнамському народові, який веде героїчну боротьбу проти агресії американського імперіалізму, за свободу і незалежність своєї батьківщини!

50. Народи світу! Рішуче вимагайте від США негайного припинення агресивної війни проти вольолюбного в'єтнамського народу!

Геть американських імперіалістів з В'єтнаму!

51. Народи країн Європи! Народи світу! Боріться проти реваншизму і неофашизму в ФРН, проти допуску до ядерної зброї західнонімецьких милітаристів, які несуть загрозу загальноєвропейській безпеці і миру!

52. Народи країн Європи! Активніше боріться за зміцнення європейської безпеки, за розвиток між народами Європи відносин співробітництва і добросусідства!

53. Хай міцніє і розвивається солідарність радянського народу з народами арабських країн, які борються проти посягань імперіалізму, за виведення військ ізраїльських агресорів з окупованих арабських територій!

54. Хай живе ленінська зовнішня політика Радянського Союзу — політика миру і дружби народів, згуртування всіх антиімперіалістичних миролюбних сил у боротьбі проти реакції і війни!

55. Хай живе Союз Радянських Соціалістичних Республік — твердиня дружби і щастя народів нашої країни, надійний оплот миру і прогресу!

56. Під прапором марксизму-ленінізму, під керівництвом Комуністичної партії — вперед до нових перемог у боротьбі за торжество комунізму в нашій країні!

57. Хай живе комунізм — світле майбутнє людства!

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу.

День, як пісня

15 квітня. Цей день був схожий на дзвінку і світлу пісню. Співали її сонце, розсіпаючи над землею тепле весняне проміння, жайворони, лунко видзвонюючи в небі, степи, перекочуючи до обрії ледь помітні хвилі зеленої озимини. А соло вели молодий тракторист Віктор Могіла, сівальниці Катерина Третьякова, Катерина Половенко, Зінаїда Кардаш та шофер Леонід Боровенко, який підвозив зерно.

Переможно сурмить «Т-74». Руки Віктора міцно стискають важелі, а очі сміються. Можливо, від того, що сьогодні перший день посівної і йому, як кращому трактористу бригади № 2, випала честь її відкрити. А можливо, від того, що ранок сьогодні щедрий і на блакитній обрії, і на чудовій настрій.

— Дівчата, заправляйтесь! — гукє Леонід Боровенко, відкриваючи дверцята кабіни.

— А що ви привезли, бабо Устино? — Покуштуєте — дізнаєтесь. Перший обід у полі. Він найсмачніший...

Цього дня агрегат Віктора Могіли засіяв ячменем тридцять гектарів. — З неділі ярину всю посіємо, — говорить секретар партійної організації колгоспу М. Д. Лозовський, — на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна ми взяли зобов'язання в цьому році вибрати зернових культур по 23 центнери з гектара, в тому числі озимої пшениці — 26 центнерів. В «Заповіті Ілліча» давно готуються до знаменної дати. У восьмирічній школі учні доповнюють новими експонатами Ленінський куточок, сільська комсомолія приручує славний полівечорні-вогники, невідьники. До речі, на ших вогниках частим гостем буває старий пенсіонер Степан Ілаювич Соколов, учасник Великої Жовтневої революції.

... Куховарка склала миски, обід закінчено. Нетерпляче гуркоче трактор. На сидінні зручно вмоцнується Віктор Могіла. Він поправляє кашкет, і обличчя його стає серйозним.

Перший день посівної. Хлібодари «Заповіту Ілліча» стартували. Хай же цей старт буде щасливим і успішним.

В. ГОНЧАРЕНКО, спецкор «Молодого комунара», Колгосп «Заповіт Ілліча» Устнієвського району.

Ще мить — і Гіор Лук'яненко опустить щиток. На кілці електродотримача спалахне голуба зірка. Надійний помічник скелеть залізобетонні регелі. Комсомолець І. Лук'яненко — завірювальник 4-го розряду. На булізничці Кіровоградської дитячої спортивної школи його поважають і як доброго спеціаліста, і як надійного товариша.

Фото Т. МЕХЕДИ.

У ВІРН ШЕРБІННІ довірили не було причин для хвилювання. Комсомольська організація, яку вона очолювала, працювала нормально-такі добре. Засідання комітету і комсомольські збори проводились регулярно, успішність і дисципліна у комсомольців висока, масові заходи проводились акуратно. Словом, за яку ділянку не візьмись — ширішок.

І все-таки Віра чомусь боялася цих зборів. Можливо, тому, що місія комсорга доводилася їй виконувати перше. А, можливо, сама обстановка... Але скоріше всього тому, що не була вчена, чи висвітлювала все в доповіді.

Справді, якщо роботи багато, то не варто чекати, поки упустили, забули. Та вже сам початок зборів показав, що комсоргові хвилювання були марними. Виступаючи доповідач доповідача не стільки новими фактами, скільки розповідями про їх вплив на виховний процес.

Справа в тому, що комсомольська організація Новгородської восьмирічної школи № 2 незвичайна. Вона налічує 26 комсомольців. Половина з них — учні, а

Звітує шкільний КОМСОМОЛ А КОМСОРГУ — ЗАВЖДИ ХВИЛЮВАТИСЯ

половина — вчителі. Тон на зборах задавали вчителі.

Велику розмову повели навколо успішності комсомольців. У доповіді секретаря про це було сказано так: «На сьогоднішній день ми маємо двох відмінників, дев'ять ударників і два комсомольці вчаться на 4 і 5». Тобто 80 процентів учнів комсомольців є відмінниками і ударниками. Чого кращого бажати. А того, щоб і ті, хто має трійки, в найкоротший строк стали ударниками.

— Комсомольці у нас мало, — сказала секретар партійної організації К. Д. Бондаренко, — і це зобов'язує їх бути в усьому аразком, бо на них рівняються інші учні.

Ця думка висловлювалася у кожному виступі.

Новгородська восьмирічна школа № 2 по праву вважається однією з кращих в районі й області. Гордістю її є виробнича бригада, гурток юних натуралістів, біологів, технічний гурток.

Роботу гуртківців можна побачити зразу, як тільки переступиш поріг школи. Комридори і класи її буквально потопануть у квітах. З кабінету зоології чути свист щиглів, невсхваючий голос чечіток.

Яскраві стенди, плакати, макети про життя села і школи свідчать про діяльність юних умільців. Про успіхи спортсменів школи говорять кубки і грамоти.

Вже декілька років підряд баскетбольна команда дівчат займає перше місце в районі. Футболісти і легкоатлети теж на першому місці. Все це, звичайно, результат роботи комсомольської організації і її секретаря.

Віра Шербіна не просто комсорг школи. Вона — вчителька. Причому, за словами директора П. Ф. Козуля, — одна з кращих. Тому про авторитет її не варто говорити. З її ініціативи було проведено багато тематичних вечорів, зборів, уроків культури, конкурсів на кращий малюнок, твір, присвячений Леніну...

Разом з тим на зборах відзначалося, що комсомольцям-учням саме ініціативи й самостійності іноді бракує. Тому виникла потреба у розділі комсомольської організації на комсомольську організацію учнів і вчителів. Секретарями обрані Віра Шербіна і Валентина Мешкович.

Г. ПРОКОПЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

З СМІХОМ і шепетом випуркували з хати дівчата. Зберігаючи ще посмішку, Валя повернулася. Підійшла до столу, взяла свідоцтво. Вже в котрий раз прочитала: «...Валентина Михайлівна Ганжелюк закінчила Луполовську восьмирічну школу і виявила такі знання... Звабливо звучало запрошення подруг: «Поїдемо з нами в Одесу». І все ж наступного дня пішла в правління колгоспу імені Карла Маркса. З посмішкою зустрів парторг Григорій Павлович:

— Що, пташину, тиждень пробиши, а там — в Одесу чи Первомайськ? Касиром, перукарем?..

Валя тільки відкрила рота, пориваючись відповісти на докірливі слова, а Григорій Павлович Компанюк наче забув, що вона тут. Гіпні фрази вже були звернуті до комсорга колгоспу, Бориса Богуслава. Іде молодь у місто, не зазначається дома після школи, не повертаються обох давно. І зараз неможливо наболіло. Підійшов завідувач фермою.

— Знову немає підмінної дошки, — поскаржився.

— Візьміть мене, дядьку Феодане, — негосподно промовила Валя.

...Дошки закінчували готувати корм худобі. Валентина Ганжелюк ще порадилася: не могла відразу вступити за всіма.

— Аго-аго! Валя! — покликнула Марія Фасольник. — Ходімо в нашу хату, розмова є.

Думала, що зоотехнік або завфермою знову про підвищення надій говоритимуть. Та ні, комуністка доярка Клавдія Москвичук почала розмову про нові машини, потім дівчата обговорювали останній кінофільм, а згодом перейшли до нових мод.

Якось у розпал такої бесіди до доярок зайшов комсорг.

— Треба на фермі комсомольську групу створити, — запропонував. — Он скільки тут комсомольців!

— У нас і групкомсорг є, — доярки показали на Валю.

Обрали одногосподо.

Справи на фермі поліпшувалися, радували й приємні події в особистому житті. Валя стала студенткою Олександрійського сільськогосподарського технікуму. За старанну роботу її преміювали туристською путівкою до Болгарії.

...Невисока на зріст блакитноока дівчина крокує вулицею, вже в котрий раз придивляючись до свого села. Он видніється повоспорудженій Будинок культури. Сюди Валя приходить на комсомольські збори, на заняття гуртка художньої самодіяльності. Праворуч — тваринницьке містечко, де вона працює. Придивляється швидше, ніж раніше, бо сьогодні вона відповідає і за свою ферму, і за Будинок культури, і за свій район, і за свою область. Аж не депутат обласної Ради.

Своєю дорогою

Л. ЛІПА,
наш позаштатний кореспондент.

Ульянівський район.

ШЕЛОВИЧКА

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЖИТТЯ

Перша, що збереглася, написана на аркуші з бухгалтерської книги 19.VIII. 1931 року:

«Марго-Іванівська с-г артіль «Парижська Комуна» рекомендує свого члена колгоспу тов. Чмигу Ганну Федорівну до Дніпропетровського району як активного колгоспника, комсомолку, що працювала на громадській роботі...».

Друга, датована 26 жовтня 1933 року, — постановою Олександрійського райкому комсомолу:

«Вважаючи за потрібне т. Чмигу — члена ЛКСМУ з 1929 року, кандидата КП(б)У, яка працювала півтора року секретарем колгоспного КСМ осередку, за цей час була даєчч премійована (жесто-

ном ударника X районфренції 1930 р., другою премією на районній колгоспників-ударників 1931 року), члена пленуму РК КСМ з 1930 р., після дворічної роботи завідувачою культпропвідділом РК КСМ надіслати на навчання. Рекомендувати т. Чмигу на КСМ відділ ВК СГШ ім. Артема».

Третя, видана Шепетівським обкомом комсомолу 9 липня 1936 року, зовсім лаконічна:

«Рекомендувати на курси ЦК ЛКСМУ тов. Чмигу Ганну Федорівну, 1914 року народження, українка, з селян-бідняків, колгоспниця, висуванка...».

І багато ще було таких рекомендацій у піншнього доктора історичних наук, викладача МДУ Г. Ф. Чмиги. І це не просто рекомендації товаришів чи колективів, це рекомендації нашого радянського часу, які прості дівчині з села відкрили дорогу у велику науку.

Життя не балувало дівчину, але тепло відгукувалося на кожній порух її душі. Бо ж дівчина була самовідома і не шкодувала нічого для молодого Країни Рад. Уп'являючи вона була комсомолкою, в неповних шістнадцять — секретарем комсомольського осередку, з старшими товаришами займалася ліквідацією куркульства, хлібозаготівлями, потім будучи культпропом «відділала» культуру на Олександрійщині, працювала в органах держ-

безпеки, захищала завоювання Жовтня і зброєю в руках в період Великої Вітчизняної війни. Про мужність в ті дні розповідають орден Червоної Зірки і шість медалей.

На фото: Г. Чмига (перша ліворуч в другому ряду) — секретарка Всеукраїнського з'їзду жіночої молоді. В другому ряду — крайній праворуч — секретар ЦК ЛКСМУ України тов. Краденко. В центрі — Г. І. Петровська.

Володимир ГАРБАР

МАТИ І СИН

Люди звикли що жінку бачити, Знали, що ходить вона до сина. Двадцять п'ять років на ці побачення Прієтки несуть якраз-сніги.

Прієди, з снігом говорить пошепки, Все розповідає, що в селі нового, Квіти виїме з старого кошика, Синіві ніжно покладе в ноги.

Будуть вічно вони, як впаєні Міцно в граніт, у ногах лежати. Син — солдатський гранітний пам'ятник. ...Ходить до нього старенька мати.

Є. Стеніва
Олександрійського району.

Чемність і ще раз чемність

До редакції надійшов лист із Добровеличківки від Гали Орел і Маріци Гудашіної. Вони цікавляться стіною поведінки дівчат на танцювальних вечорах. А група юніків з села Доброго того ж району запитують: «Як можна краще поводитися з дівчатками на танцях?»

На ці питання ми попросили відповісти методиста обласного Будинку народної творчості Б. А. СТРЕЛЬБИЧУКА.

ДІВЧИНА прийшла на танці. Вже ні тому, яке на ній плаття, чи в тон підібрані бант і черевички, чи відповідає зачіска її віку, складається враження про дівчину.

З першими зауважками музики хлопці запрошують дівчат до танцю. Якщо ж вас не запросили, то це не причина сумувати або, ще гірше, визнавати себе поведінку, або звернути на вас увагу. Дівчина приходить на танці завжди в добром настрої, і скромність робить її лише привабливою. Не записали на цей вечір — неодмінно запросять на наступний.

І ні в якому разі не етично танцювати дівчині з дівчиною чи хлопцями з хлопцем.

Ще десь у давнину виник «дамський» танець, що дає право представницям прекрасної статі обирати собі партнерів. «Дамський» танець став традицією і, часом кажучи, приємною для дівчат. Оголошує його розпорядник вечора. Дівчина підходить до юнака і з доброзичливою посмішкою говорить: «Дозвольте запросити вас» або коротко: «Дозвольте», чи просто робить легкий уклан. Юнак відповідає їй шанобливим поклоном і ні в якому разі не відмовляє. Якщо дівчина, коли її запрошують, відізна в своєму виборі, то юнак ні. Відоміти танці дівчині в «дамському» танці — показати свою невдоволеність.

Після закінчення танцю юнак відходить своєю партнерку до місця, прощаючись, дякую за запрошення. Дівчина цього ніколи не робить. Хіба що за биятком, коли ведучий жартома пропонує: «Дами, відведіть своїх кавалерів на місця. Бо в них від вальсу запаморочилося голови!» Під веселий сміх дівчата проводжають юнаків. Їм дякують, але... тут же повертаються і все ж таки відходять дівчат.

Запрошують дівчата хлопців і під час танцю з «хлопками». Жінка не залишається без парі. Бо тільки-но в неї «відхлюпали» партнеря, як вона тут же на свій вибір запрошує нового. І хлопці ні в якому разі не відмовляють.

Існують неписані правила поведінки на танцях і для юнаків. Якщо вам дівчина з якоїсь причини відмовила, не намагайтесь її благати, або, ще гірше, силомінь тиснути в коло танцюючих. Обирайте її, якщо запроште паризку, що стоїть поруч. В такому випадку, зберігаючи свою чоловічу гідність, запросіть іншу дівчину і не поганяйте, якщо ви не зробите в іншому кінці залу.

Після танцю сердечно подякуйте своїм партнерів і не забувайте віддати їм частину. Чемність і тільки чистота — норма поведінки юнака на танцювальних вечорах.

Ніна з брикетної

Цю біляву дівчину знають усі на Семенівській брикетній фабриці. Четвертий рік працює тут Ніна Диковська. І за цей час завоювала репутацію відмінної робітнички та активної комсомолки.

Її трудова біографія почалася в господарському цеху. Нелегким були перші кроки, та не скаржилася. Старанну дівчину послали вчитися на курси машиністів транспортних машин і механізмів. Зараз Ніна в числі кращих виробничників другого суцільно-пресового цеху. Три подяки занесені до її трудової книжки.

Ніна — член комітету комсомолу.

Фото І. ЦЕСЬКА.

Твоя коса...

Твоя коса, Наталочко. Коса... Усе, вона. Одна вона. Наталочко.

У ній твоя одна тільки краса. Бо ти ще нічого не пізнала. Бо ти ще п'яти місяці молода. Бо в тебе ще Джерельно чисті очі. Твоя коса... Наталочко.

Види... Прийшла до мене Раяном серед ночі. І я збачив, що ти — Моя яса.

Шо ти моя надія і покора, Твоя коса, Наталочко. Коса... І очі карі. Добрі очі. Карі.

О БАСЕНКО, спеціор «Молодого комунар».

НА ПОКЛИК СТЕПУ

Чому в Олександрійському районі дівчата-трактористки не працюють за спеціальністю

— Страшнувало в сутінках, — шпирожалася не раз бригадир. Та В. О. Гейко залишався глухим до слів дівчини. Білям того, другі зміни для Ганни стали майже постійними.

ТОГО квітневого ранку Курдаєва підійшла на першу зміну. Присікніплю перевернула кріплення картопелсаджалки, показувала біля бункера і сіла за кермо. Коли поздлу залишилось метрів з десять, Ганна, пригальнувши мотор, пішла глянути на результати, адже садилка картоплю вперше. Місцями бульби залишилися зверху, подекуди не виходили квадрати. Стрижена вертала до трактора. Садити далі так, розуміла, не можна, а прохати поради чи допомоги — нема в кого.

Оддалік зачулося торохтіння мотоцикла, а за хвилину бригадир різко йшов до Ганни. Дівчина, ще недавно стрижена своєю безпорадністю, відверто зраділа: «Василь Олексійович зараз пояснить все».

— Заглуши мотор і чекай тут! — сердито наказав бригадир.

Завів мотоцикл і невдоволено привів зміни. Іван сів за кермо, Ганна — поруч: вирішила, що зараз одержить допомогу і продовжить роботу.

— Підеш на другу зміну, — гримнула на неї бригадир.

І Ганна не витримала. Позначилось і напруження останніх робочих днів, і етичне недовір'я до неї, як до молодого спеціаліста.

— Я не піду на другу зміну, Василью Олексійовичу. Скільки можна? Та й чи навчуся швидше в сутінках? — тремтячим від образи голосом спитала бригадир.

Той, нічого не сказавши, пішов до мотоцикла, а Ганна не залишила трактора до кінця зміни.

ДРУГОГО дня дівчина виїхала знов на першу зміну. Наряду бригадир їй не дав. Без діла просидівши до обіду, Ганна пішла додому. На третій день повторилось те ж саме. І коли Ганна дізналась від обліковця, що їй за три дні

відмітили прогули, вона більше не виїхала на роботу.

Ганну Курдаєву ми відшукали на цегельному заводі в Новій Празі.

— Скільки ти тут заробляєш? — питаю, коли розмова пішла на відвертість.

— Та, — махнула Ганна рукою, — трохи більше шестидесяти.

— А в бригаді?

— Сто і більше.

— Ти б повернулася на трактор? — цікавлюсь.

— На трактор — так, а що як знов у таку бригаду, як у Гейка? — відрубала дівчина.

Ні матеріального виграшу, ні морального задоволення нова робота Ганні не принесла.

А за Курдаєвою пішла з бригади і Петровська. Теж зараз працює на цегельному. Пішла не з солідарності до подруги — не захотіла більше залишатися в числі «позадумасучих». Розуміла: на тій техніці, яку за нею закріпили, далеко не поїдеш. Так і вишло, що дві молоді спеціалістки пішли з трактора, поміняли професію.

Це було рік тому. І знов у колгоспні володарює напружена хліборобська весна. А для двоїмної роботи в полі вже зараз не вистаєє шесті механізаторів. Відчуваючи цей нестачу робочих рук і бригади № 1 і 2 бригадир В. О. Гейко. А дві трактористки Ганна Курдаєва і Олена Петровська працюють в ці гарні дні на цегельному заводі. Та хіба тільки вони?

За останні чотири роки посвідчення механізаторів сільськогосподарства одержали вісімдесят сім олександрійських дівчат. Рекомендувати їм давав комсомол. На перше ж квітні цього року працює за спеціальністю лише... три. Лише три! Хоч в районі зараз не вистаєє сто п'ятдесят механізаторів, щоб організувати двоїмну роботу. А в перших комсомольських організаціях, в районній комсомолу про це неможливо і не чути. Точніше, роблять вигляд, що ці факти їм маловідомі.

МАШИНА везла нас в колгосп «Червоної прапор». А ми ще перебували під враженням історії колгоспу імені Леніна, з якою щойно познайомились. Продовжували звучати слова: «ТСОЗ», «комуна»... В пам'ять чомусь врзались рядки: «...23 березня 1933 року на замик Паші Ангеліної на трактор сіли п'ятеро дівчат...» В блокноті відшукую їх імена. Хочу уявити, якими були тоді Марія Шевчук, Паша Горбенко, Федора Осадча, Віра Лисюк, Дуля Ялчука. Ціла дівоча бригада! Можливо, тому ніхто з них не уявляється окремо, а всі одразу — звичайні дівчата, і в той же час героїні — бо були першими.

Машина повільно загальмувала біля правління. І за хвилину вже бесідує з секретарем комсомольської організації колгоспу «Червоної прапор» Валентиною Лютюковою. Трапляються ж випадковості! Тільки-но в думках розпрощалась з першими трактористками, а переді мною сидить ангелістка. Саме так. Валя — трактористка. А два роки тому їй в колгоспі було чотири. Чому було?..

Після річного навчання в Новгородському СПТУ № 6 в рідній колгосп повернувшись Валентина Лютюкова, Клавдія Овчаренко, Олена Петровська і Ганна Курдаєва. Одосельнячи чекали на них: йшла весна і чотири механізатори — не ж неабияк підмога, коли на обліку кожної робочі руки.

Дівчата і не сподівалися на урочисту зустріч. А вона вилізла в справжнє свято. Привітати молодих трактористок до правління зійшлося багато одосельчан. Перший директор МТС В. М. Попонич, звернувшись до них з пахучим словом, побажав успіхів на хліборобській ниві. Дівчат сфотографували на пам'ять. Блєскулка «Волга» почала їх в бригаду. Нове поповнення чоловіків-механізаторів зустріли букетами квітів, дружними словами. Одягнувши нові спеціальні, дівчата сіли на трактори і хвилюючись як на відповідальному іспиті, показали першу борозну.

МІНУЛИ напружені весняні будні. Олена Петровська і Ганна Курдаєва потрапили в бригаду В. О. Гейка. Клавдія Овчаренко і Валентина Лютюкова — в бригаду М. М. Удовіка. Дівчатам дали в напарники досвідчених механізаторів. Не все одразу виходило, то не рідна борозна, то ніяк не відрегулюєш габітну ованки. Та на допомогу приходили напарники — трудючі відходили в миттєву, приходили досвід, а з ним і впевненість в роботі.

Так ставалися до дівчат в бригаді М. Удовіка. І зовсім по-іншому склались умови праці для Ганни Курдаєвої і Олени Петровської. Бригадир закріпив за ними старенькі трактори. Та коли траплялися потяжки, і це було не рідко, недоволено мичинували:

— Так і машину недовго виробити. А ще хочуть нові освоювати...

І після таких діалогів неодмінно посилала дівчат на другу зміну.

Ганна Курдаєва перша почала обурюватися і розкритикати старим трактором, і частими другими змінами, і тим, що замість допомоги — просто знімали з машини.

З-ПІД ШКОЛЯРСЬКОГО РІЗЦЯ

Хто б не завітав на виставку учнівської творчості, що розгорнута в Новоміргородському Будинку піонерів, обов'язково найдовше затримається біля робіт гуртка різьби по дереву. Репродукції картин різних художників, ліричні етюди, ескізи до творів письменників-гумористів надовго збержуться в пам'яті відвідувачів.

Директор Будинку піонерів Ніна Тимофіївна Кизіль завжди з радістю розповідає і показує роботи юних умільців. І обов'язково добре слово скаже про керівника гуртка Миколу Карповича Луцьова.

Під його керівництвом любители різьби виготовили портрети Н. К. Крупської, І. П. Котляревського, папю «Ленін у Жовтні».

На фото: гравюра на дереві «І. П. Котляревський» — робота учня Новоміргородської середньої школи № 1 Григорія Ковалів та «Мисливський етюд» учня Новоміргородської школи-інтернату Миколи Ташчорі.

П. МАЛЄВ.

Фото автора.

200

РОКІВ

ЧАЙКА

Музика О. БИЛІША.
Слова А. ЗАЄЦЬ.

Я побачив усе це печально,
З голубого, як сон ручай,
Відлігала від берега чайка,
Білокрила, чужа, нічия.

Підіймайтесь напружені крила,
Чайку люблять і небо й земля,
Полегіла, куди захотіла,
Паче мрія крилата моя.

Небо птицю на обрії звало,
Повіваючи вітром незлим.
Сине море, немов закипало
Під чайним крилом голубим.

А коли заштормить непогода,
В перелетах в далекі краї,
Нашу чайку візьміть, пароходи,
На високі із щогли свої.

НОВИНИ ЕКРАНА

„БРАТИ САРОЯН“

Підлі в цьому фільмі розгортаються в тяжкій і трагічній для Вірменії час, 1920 рік. Антивародна, авантюристична політика дашнацького уряду привела країну на грань катастрофи. В основі сюжету картини — історія сім'ї вчителів Арусяк Сароян, що розглядається на широкому історичному фоні, доля двох її синів, людей різних світоглядів і характерів.

спасіння його багатостраждальної батьківщини... За сценарієм відомого вірменського письменника Гургена Борянна постановку картини на студії «Вірменфільм» здійснили режисери Хорен Абрамян та Арарді Абрамян. Знімали стрічку оператори Саркис Геворкян і Карен Месян.

Цікаво, що в головних ролях виступили два талановиті вірменські кінорежисери — Фрунзе Довлатян (Гайк), який нещодавно поставив фільм «Здрастуй, не ні», і Хорен Абрамян (Геворк) — один із режисерів нової картини.

Гайк у виконанні Фрунзе Довлатяна — людина світлої і чистої душі, переконаний у правоті справи, котрій віддав себе. Він виразно розуміє місце банкрутства дашнацьких гвардій, які плазують перед імперіалістами Заходу, грабують народ. Складний образ Геворка.

У фільмі знімалися талановиті актори — Анаїд Мсчян (мати), Гурген Джанібекян (дід Артіп), Шн Езіава (Тагу).

На фото: Кадр із фільму. Зустріч у рідному домі. Зліва — Геворк (арт. Х. Абрамян), Гайк (арт. Ф. Довлатян).

„Броньовик“

БУВАЛЬЩИНА

Ми поверталися з відраждження. Шофер Яків Григорович звернув «Волгу» з вищою бруком дороги на уторовану ґрунтову. Побігли враз озолоті дерева. Зрізка траплялися стрічні машини. Несподівано поперед, між нашією дорогою і лісосмугою, в пізній блансула вода. Об'їхати не було можливості. Заїва піднятися на наші вищою дороги заважає кювет, а праворуч — росля дерева.

— Іхати прямо чи повертатися? — вголос подумав шофер і, нарешті, вирішив: — Поїдемо!

Повільно повзла «Волга», все більше занурюючись у воду, її раптом занесло вліво, притисло до навааєного колеса машини бугра грязюки. Передній міст «Волги» сів на ґрунт. Безпомічно ревів двигун.

— Сіли! — сумно признався Яків Григорович. — Самі не виберемося... Доведеться чекати допомоги...

Відчинити ліві дверцята заважав бугор. Праворуч стояла вода.

Повільно потекли години... До Кіровограда залишалося ще більше сотні кілометрів. Від утоми заплізувалися очі. Раптом попереду показався машини, яку обволітали клуби диму. Наближався, вона росла, вже можна було розгледіти її дивний вигляд. «Зібрана з вузлів і деталей різних машин», — зміркнув я.

Самохідне спорудження, що нагадувало броньовані часті громадської війни, зупинилося. Із кабіни височило руде дівчицько, школярка видно, в гумових чоботях та фуфайці.

— Трос є? — спитала вона.

— В багажнику, — відповів Яків Григорович.

Руде дівчицько пройшло во воду до нашої «Волги» і дістало трос. Хотілося вибити з машини, допомогти їй, але, глянувши на воду і свої черевини, я зрозумів безнадійність цього бажання. Дівчи-

на закріпила трос на «Волзі» і зникла в кабіні. «Броньовик» заревів, внапружив клуби диму. Трос натягнувся, але ми не зрушили з місця. З-під буксуючих колес полетіли потоки води і багна.

— Що ти робиш?! Сама сидиш! — гукнув з наспу водій, який зупинив свого грузовика.

— Ривками давай! Ривками! — порадив Яків Григорович, висунувшись із машини.

«Волга» шарпнула. Ще поштовах. Машини не зрушили. Тоді Яків Григорович завів двигун «Волги». «Броньовик» підкотив майже впритул до нас і різко пішов заднім ходом. Поштовах — і «Волга» поволі посунулася вперед. А навколо «броньовика» клубився дим. Залізне чудовисько ревла. Здавалось, воно ось-ось перестане коритися тендітним дитячим рукам. Та «Волга» повзла все помітніше.

Із кабіни з'явилася розчирена, заліпана грязюкою руда дівчина, спритно відчепила трос від свого «броньовика» і знову шмигнула в кабіну. Я поспішив до «броньовика», подякувати нашій визволительці, але він рвонувся вперед до килюжі, залишаючи клуби диму. «Сяде!» — майнула тривожна думка. Але «броньовик» легко подолав баюру і понісся дорогою, тягнучи за собою хвіст диму. Ми з Яковом Григоровичем проводжали поглядом, поки він не зник вдалині.

А з пами в той же бік дивились і водії автомашин, які спостерігали з наспу за поєдинком.

Три роки пройшло відтоді... За цей час я побував у багатьох куточках країни, але як зараз пам'ятаю той випадок на дорозі і ту руду школярку, водія «броньовика».

М. НОЖНОВ.

м. Кіровоград.

ТЕЛЕЕКРАН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОНЕДІЛЛЯ, 20 квітня. Перша програма. 9.00 — Гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Теленовіси. (М). 9.30 — «Будильник». (М). 10.00 — Музичний кіоск. (М). 10.30 — «Скарби Ленінграда». (Ленінград). 11.00 — Для школярів. «Прироби наших друзів». (М). 11.45 — Для юнацтва. Заключна передача циклу «Наука перемагати». (М). 13.00 — «Дружбі міщити». (К). 13.40 — «Розмова з товаришем Леніном». (Дніпропетровськ). 14.00 — «ТЕК-69». (К). 14.30 — «Зірочка». (К). 15.00 — «Камертон доброго настрою». (Харків). 15.30 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Фестиваль самодіяльного мистецтва УРСР. (Львів). 16.30 — «Я сам». Телефільм. (К). 17.15 — «Сільська година». (М). 18.15 — Клуб кінознавців. III серія. (М). 20.30 — «Сім дінів». (М). 21.15 — «Ленін їде по планеті». (К). 21.45 — Фотохроніка. (К). 21.50 — Програма кольорового телебачення. (М). 23.20 — Спортивний тиждень. (М).

ПОНЕДІЛОК, 21 квітня. Перша програма. 10.45 — Програма кольорового телебачення. (М). 12.15 — Телевісті. (К). 12.25 — Кіножурнал та документальний фільм «Російська рандомія». (Кіровоград). 17.00 — «Видано вперше». Літературні передачі. (М). 17.40 — «Сторінка великого життя». Літературна композиція. (Кіровоград). 18.00 — «Розум, честь і совість в часи епохи». «Ленін і партія». (М). 19.00 — «Перший кур'єр». Художній фільм. (М). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — «Ось зісто». Телефільм. (Кіровоград). 21.35 — «Для добра». Людям про дружжине страхування. (Кіровоград). 21.45 — Наші оголошення. (Кіровоград). 21.50 — «Театральні зустрічі». (М). 23.10 — Першість світу з шахів. (М). 23.25 — «Сніває А. Корольов». Концерт. (К).

ВІТРОК, 22 квітня. Перша програма. 10.00 — Теленовіси. (М). 10.15 — Для молодших школярів. «Оповідання про Леніна». (М). 10.35 — «Трудовий рапорт ленінському ювілею». (М). 11.20 — Телевісті. (К). 11.35 — Шкільний екран. Фільм для учнів 9 класу. «Фізичні властивості пластмас та їх застосування». (К). 12.10 — Кіножурнал та художній фільм. «На одній планеті». (Кіровоград). 16.40 — «Ленін і наш край». «Єдинецьградщина в творах Ілліча». (Кіровоград). 17.00 — Урочисте засідання, присвячене 99-й річниці з дня народження В. І. Леніна, Концерт. Передача з Кременського Палацу з'їзду. (М). В череві — «По ленінських місцях». «На батьківщині Ілліча». (Ульяновськ). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — «Три весни Леніна». Прем'єра документального фільму. (М). 22.30 — Концерт лауреата Ленінської премії Г. Уланової.

Друга програма. 17.40 — Телевісті. (К). 21.15 — «Ленін завжди живий». (Львів). **Друга програма.** 16.40 — Телевісті. (К). 20.30 — Кіножурнал та художній фільм «На одній планеті». (Кіровоград).

МАТЧ, ПРОГРАМИ ЗА П'ЯТЬ ХВИЛИН

Позавчорання зустріч між старими знайомими «Зірком» і книжковим СКА, що відбулася в Кіровограді, почалася без передньої розвідки. В дебюті тон задали гості. Це й зрозуміло. А вже сезон, як не дивно, вони розпочали невдало: в перших двох турах здобули лише одне очко.

Роз'язка настала дуже рано. Уже на п'ятій хвилині у воротах кіровоградців побував м'яч. Це сталося з вини захисника Анастолі Максименка, який лишив неперипитим Михайла Шуулера, і в значній мірі — воротаря Леоніда Колтуна, який повинен був узяти м'яч, пробивий неспішно.

Подіємо результати зустрічі інших команд третьої підгрупи другої групи класу «А». «Металіст» (Харків) — «Шахтар» (Кадлівка) — 2:0, СКА (Одеса) — «Динамо» (Хмельницький) — 4:1, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Авангард» (Тернопіль) — 0:0, «Локомотив» (Херсон) — СКА (Львів) — 2:0, «Карпати» (Львів) — «Дніпро» (Дні.) — 6:1, «Буковина» (Чернів.) — «Металург» (Запоріжжя) — 0:0, «Локомотив» (Вінниця) — «Будівельник» (Полтава) — 1:1, «Таврія» (Сімферополь) — «Десна» (Чернігів) — 3:1, «Крибас» (Крипий Ріг) — «Автобіліст» (Житомир) — 2:0, «Азовець» (Жданов) — «Хімік» (Сев. ронопельськ) — 2:0.

Наступний тур — 21 квітня. «Зірка» гратиме у Дніпропетровську з місцевим «Дніпром».

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 3 ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

електромонтери сільської електромережі і зв'язку (строк навчання — 1,5 року), слюсарі по ремонту тракторів, автомобілів і сільгоспмашин (строк навчання — 1,5 року), електромонтери (строк навчання — 1 рік), трактористи-машиністи 3-го класу (строк навчання — 1 рік).

Приймаються юнаки і дітчата з освітою 8 і 10 класів, які досягли віку 15,5 — 17,5 років.

Документи приймаються з 1 травня.

Початок занять 1 вересня.

Вступники подають такі документи: заяву, автобіографію, три фотографії (3x4 сантиметри), довідку про освіту, паспорт або справку з місця проживання, свідоцтво про народження, направлення (колгоспу, радгоспу, мехколосп, енергоуправління і т. ін.), характеристику.

Зараховані до училища забезпечуються ґуртожитком, стипендією, харчуванням та спецодягом за рахунок держави.

При ухваленні правого вступу школа.

Адреса училища: м. ОЛЕКСАНДРІЯ, СЕЛИЩЕ ЖОВТНЕВЕ, ВУЛ. ТРУДОВИХ РЕЗЕРВІВ, 1, СПТУ № 3.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 29-33-53, відділу пропаганди — 29-35-57, решти відділів — 29-33-55.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Давидова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.